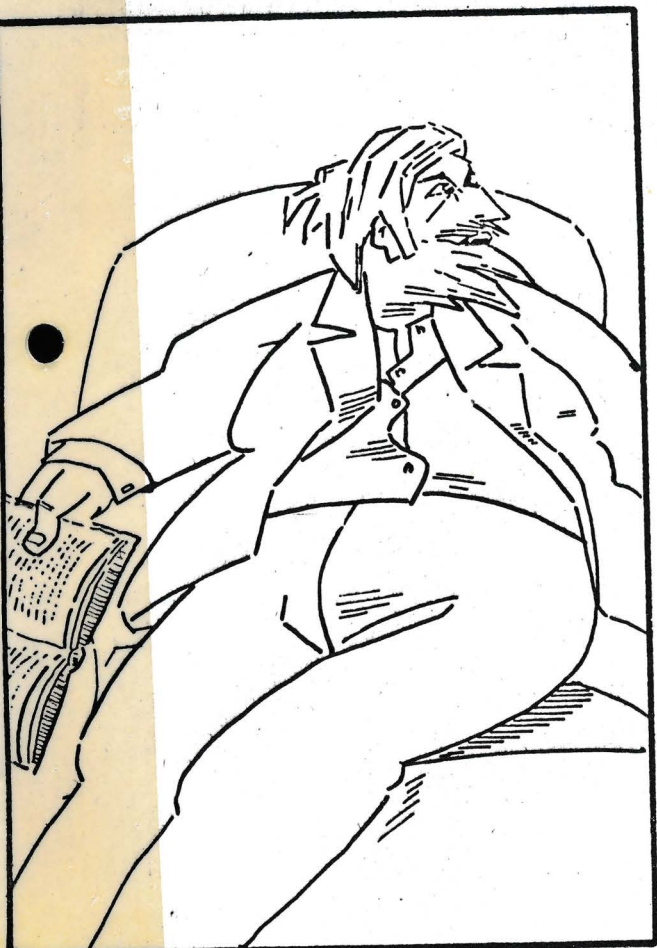

NORSKE
ARLUS

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
FREDENSBORGVN. 24/26 - OSLO 1
TLF. 20 46 75

Skog- og landarbeideren Oslo	
Sovjet-Nytt	Oslo
Transportarbeideren, Oslo	
☒ Vårt Blad, Oslo	
Nr. 12-15	
Juni 1983	

Tjasså...?
av morten m...

— Den franske filosofen Descartes uttalte en gang på 1700-tallet de bevin-
gde ord: «Jeg tenker, altså er jeg.»
Det underlige er at nå, nesten 300 år senere, tenker kun noen få mennes-
ker — likevel er vi flere enn noensinne...

Ufoen fra Rørosbanen

(Forts. fra side 23)

Hessdalen: — Nå vil sikkert mange hevde at det har kjørt tog på Rørosbanen i alle år uten at man har sett UFO. Det er riktig, men kanskje har temperaturforholdene endret seg. Eller det har vært UFO siden togene begynte å kjøre uten at folk flest har lagt spesielt merke til det, sier Rolf Bradhe.

En kjent UFO-tilhenger, Kolbjørn Stenødegaard fra Viten-skapelig forskning og opplysning støtter Bradhe og sier han er skeptisk til UFO-fenomenet i Hessdalen.

Tog om natta?

Leif Havik, derimot, mener å kunne tilbakevise Bradhes «tog-teori»:

— Jeg mener denne teorien er helt meningsløs. Hva med de observasjoner som er gjort midt på natta når togene står? Eller midt på dagen da det heller ikke går noen tog? spør han.

Han viser videre til at det dreier seg om mer enn ettusen observasjoner gjort av folk i og utenfor Hessdalen: — En annen teori er at det dreier seg om hal-lusinasjoner. Dette motbeviser seg sjøl. Så mange mennesker og ei hel bygd kan ikke være mentalt forstyrret.

Havik får støtte blant annet fra Bodø-journalisten Arne Wisth som har begått ei bok om UFO-mysteriet i Hessdalen. Han sier blant annet: — Da jeg første gang kom til Hessdalen, trodde jeg det fantes en naturlig forklar- ing på alt det folk i bygda så. Men etter intervjuer med obser- vatører og egne observasjoner og foto-opptak, har jeg ikke lenger noen naturlig forklaring, sier Wisth. Han innrømmer at han var skeptiker da han dro til Hessdalen — men er det ikke lenger.

— Jeg synes fenomenene og de mange observasjoner folk i denne bygda gjør fortjener noe annet enn flåsete bemerkninger og forklaringer. Det har vært gjort slike observasjoner i Hess- dalen siden 1943, og tidligere beskrivelser likner mye på det vi nå har sett. Det er også gjort observasjoner på radar samtidig som vi har sett fenomenene, for- teller Arne Wisth. Det er altså mange og uløste spørsmål omk- ring UFOen i Hessdalen. Vi kan tro og mene hva vi vil om saken — og gjør det da også.

Det som imidlertid står fast er at folk i og utenfor Hessdalen har gjort utallige UFO-observa- sjoner. At de ser *noe* kan det ikke være tvil om. Hva dette «noe» er, er fremdeles en gåte.

Grethe Irvoll

Ja hei og god sommer
(fortsett).

Det er ikke så mye som
skjer i denne Agurktiden, men
det skjer vel mer utover
høsten. Hessdalen har slått
fil med en tre-timers
dagslysobservasjon. Erling Strand
og jeg drar til London den 28/8.
vi får desverre bare med
oss mandagen av kongressen,
og håper å få presentert
Hessdalen/Arendal da. Disse
flyturene går bare på søndager
nå.

O.G.

februar i år bragte Vårt Blad en artikkel om UFOene i Hessdalen i Sør-Trøndelag. Den var skrevet av Olav Harald Langås. Vi oppfordret andre som hadde sett UFO til å skrive inn til bladet og fortelle om sine opplevelser. Det har resultert i en rekke henvendelser og viser at dette er et emne som opptar mange mennesker.

Vågal flyferd

Leif Havik som representerer Midt-Norge avdelingen av UFO-Norge forteller at han har vært i Hessdalen flere ganger. Han kommer med en beriktigelse når det gjelder en av de observasjonene som Vårt Blad forteller om:

«Det gjelder den observasjon som ble gjort den 28. desember ifjor. Et objekt dukket opp i sør

i tusmørket og i den sterke vinden. Men UFO var det altså ikke!»

Leif Havik forteller at folk fra UFO-Norge har tilbragt atskillige døgn i fjellet i snøhuler, telt og på seterbuer. Han har personlig iaktatt — fenomenet utallige ganger uten å kunne fastslå med sikkerhet hva dette fenomenet dreier seg om. I løpet av tiden som er gått siden desember 81 har UFO-Norge hatt anledning til systematisk å registrere de fleste observasjoner i Hessdalen. Det dreier seg i alt om flere hundre rapporter. Ved ekspedisjoner til Hessdalen har foreningen benyttet ulike elektroniske instrumenter, uten at det har lyktes å registrere noe særskilt. Havik mener det skyldes at det ikke har vært UFO tilstede når utstyret har vært på plass.

Over: UFO-observasjon gjort 18 mars 1982, kl. 19.59, i Hessdalen. Foto: Leif Havik.

Til venstre: Tre sindige og stødige karer fra Hessdalen. Brødrene Lillevold har hver for seg og sammen med andre gjort en rekke observasjoner av UFO-fenomenet der de bor.

Fornebu, men plutselig så jeg et «spøkelsesfly» under dette flyet. Jeg så det flere ganger, det sto stille og beveget seg forover og bakover som UFOen i Hessdalen gjør.

Sin påstand om at det er Rørosbanen som er «synderen» i Hessdalen dokumenterer Bradhe med å legge fram togtidene på banen. Han mener det er tider som stemmer forbløffende godt med UFO-observasjonene i

(Forts. side 30)

UFOen fra Rørosbanen

kl. 21.57 og passerte i nordøstlig retning. Objektet gikk lavt over nordsiden av Rognfjellet før det strøk nedover mot Ålen. Denne observasjonen nevnes som mulig UFO i Deres blad. Til dette kan vi komme med følgende opplysninger. Dette UFOet var et privatfly som slo av motoren før det strøk nedover langs fjellsiden. Flyet forsvant i retning Røros. De fleste som sto nærmest, kunne til og med høre sus fra vingene. Flyet hadde dog noen lys som ikke var vanlig, men det hadde også det vanlige hvite blinkende lyset. På de fleste UFOer som er iaktatt i Hessdalen er det ikke et slikt hvitt lys, og man kunne i dette tilfelle lett se at det ikke var den berømte UFOen. Det er forøvrig et helt annet lys som iaktas på disse objektene. Et sløret «dødt» lys. Ovennevnte flyger har midlertid innrømmet sin vågale ferd

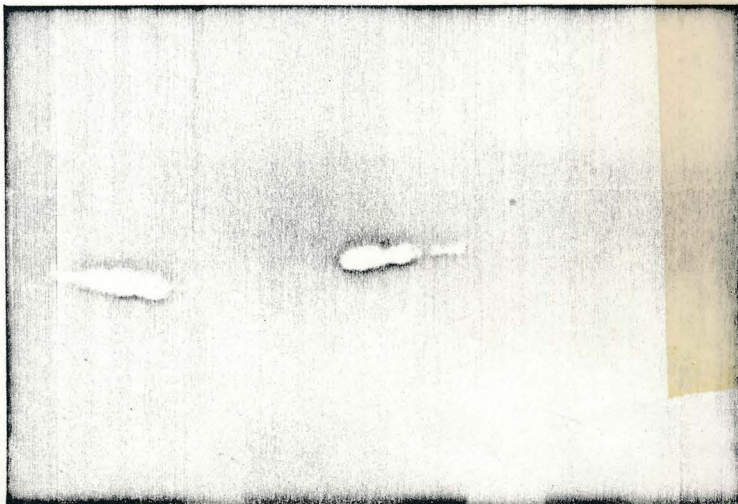
Toglys fra Rørosbanen

Astrofysiker Rolf Bradhe har på et møte i Universitetet i Trondheim ment å avsløre UFOen i Hessdalen:

— UFOen i Hessdalen er luftspeiling av toglys på Rørosbanen. Slike luftspeilinger gjør seg gjeldende i skillet mellom kalde og varme luftlag hvor lyset reflekteres. Fenomenet er slett ikke enestående og kan ofte sees som fata morgana i ørkenstrøk og som hildringer. Blant meteorologer kalles dette «refleksjon i inversjonslag».

Bradhe forteller også at folk i Grand Mountains i USA har sett UFOer av toglys helt siden 1910: — Jeg så selv en UFO tidligere i år fra mitt kontorvindu på Blindern. Det gikk opp et rutefly fra

Observasjon den 18. mars i fjor, kl. 19.33. Dette foto er også tatt av Leif Havik.

Utklipp fra:

Tonsbergs Blad

Politisk tendens: Høyre

28. JUN. 1903

C.B. - kronikken

Utdrag 28. juni 1903

For tyve år siden skrev den svenske religionshistorikeren Erland Ehnmark: «Den som tror att religionen är död eller döende i vår tid, tar säkerligen miste. Det är inte ens sant om västerlandet. De som tror, att kristendomen är den enda verkligt levande religionen, tar också miste». Siden da har det vokst frem en rekke bevegelser i verden som alle kan dekkes med ordet religion. Særlig ser vi at Vesten idag møter misjon fra de gamle asiatiske religionene. Hinduismen, buddhismen og islam opplever en renessanse. Det religiøse verdensbildet viser også tendenser i retning av nyskapning. En rekke bevegelser som mener å bringe en ny og «den rette» religion, får store oppslutninger. Disse «nye religionene» er som regel en nytolkning av eldre religioner og må anses som sekteriske bevegelser. Blant slike bevegelser som har sitt utspring fra kristendommen nevnes kort Jesusbevegelsen og Den Forente Familie og for islam kan Black Muslims i USA stå som eksempel.

Den absolutt nyeste av disse religiøse retninger er troen på «flyvende tallerkner» og fremmede sivilisasjoner koplet sammen med den kristne eskatologi (= læren om de siste tider/ting). Denne religion har sitt utspring i USA og dens dyrkelse forekommer vesentlig der selv om den også har sine representanter i andre deler av verden. I Norge er det neppe noen grunn til å anta at retningen har noen organisert og systematisk kult. Det er mest ukeblader som finner stoff om fremmede romskip og «sivilisasjoner som kommer for å frelse Jorden», som god markedsføring.

Blant forskere har det vært diskutert hva bevegelsen skal kalles. Den tyske religionshistorikeren Ernst Benz snakker om «ifologi» (av IFO = Interplanetary Flying Object), men gjør det samtidig klart at ifologien må sees i sammenheng med ufologien (av UFO = Unidenti-

fied Flying Object). Ja, han går så langt at han anser ifologien som en undergruppe av ufologien. Bak disse navn finnes mennesker som med en religiøs og ofte fanatisk tro hevder at ting som observeres på himmelen og karakteriseres som UFO, i virkeligheten ikke kan være noe annet enn romskip fra fremmede planeter på et høyere utviklingsstadium enn oss. Benz er blitt kritisert fordi han i definisjonen ikke skiller mellom mennesker som sysler med ufologien på et vitenskapelig grunnlag og de som har et mer svermerisk forhold til dette. For Benz er alle som oppriktig tror på ufologien som definert over, tilhengere av en religion. Slik må også ufologien eller ufo-religionen om man vil, forstås her.

Man har forsøkt å finne grunnen til at slike nye religioner kan oppstå, uten at man er kommet til enighet. Ifølge C.C. Jung oppstår behovet for noe nytt som en psykologisk betingelse. Han mener at grunnen er å finne i mennesket selv. Det vantrives med sin situasjon og ser i de nye religionene en rasjonell forklaring som de eldre religionene ikke kan gi. Det hele må sees som en reaksjon fra vår «kollektive underbevissthet» på de truende og angstskapende krisene i vår tekniske sivilisasjon. Det har vist seg at dette kun gjelder for noen av de nye religionene, f.eks. Den Forente Familie, Jesusbevegelsen og de mange meditasjonsretningene som har vokst frem.

I motsetning til den psykologiske faktor tillegger man den historiske en vesentlig rolle. På samme måte som Jung snakket om en psykologisk betingelse, snakker andre om en historisk betingelse. Men spørsmålet må vel til slutt være om det her overhodet er mulig å skille de historiske og psykologiske faktorer. Årsaken til ufologien kommer klarere frem hvis vi slår faktorene sammen.

For ufologiens vedkommende snakker forskerne om at årsaken til dens opphav går tilbake

på endringene i synet på kristendommen som en følge av renessansen. Hovedmotivet legges til det at man oppdaget at Det Gamle og Det Nye Testamentets verdensbilde ikke stemte overens med det naturvitenskapelige verdensbildet som menn som Galilei, Kopernikus, Newton, Brahe banet veien for. Da man oppdaget at Jorden ikke lenger var universets sentrum (det geosentriske verdensbildet), rokket man ved kirkens hoveddogme. Dens lære om at Gud var Jordens skaper

UFO som

Av Knut K. Heidelberg

og frelser for alle mennesker mistet sin kraft da man forsto at Jorden ikke var noe annet enn en hvilken-som-helst planet blant mange andre. Jordens suverenitet forsvant og den inntil da rasjonelle frelseslære ble irrasjonell.

Samtidig begynte noen å spekulere på om det fantes sivilisasjoner på andre planeter. Tanker som dette var ikke nye og derfor heller ikke spesielt karakteristisk for renessansen. Allerede på 1500-tallet forsøkte den schwablske lederen for pleistene, Friedrich C. Oetinger, å sammenlenke det kristne geosentriske verdensbildet med de nye oppdagelser som ble gjort i tiden. Han slo fast at Jorden er en planet som alle andre i vårt solsystem, og at det på andre planeter i verdensrommet også finnes sivilisasjoner og engler.

Astronomen Christian Huygens utga i 1698 en bok hvor han fremla tanker om andre sivilisasjoner. At en så kjent vitenskapsmann som Huygens gjorde dette, inspirerte andre til å gjøre det samme. Særlig må det nevnes at Bernard Fontelle i 1689 utga en populærvitenskapelig bok om emnet. Denne

nådde et bredt var en viktig for bl.a. Herderling og Kant. nevnte hatt tyske kretser. skje overraskende som Immanuel med disse s faktum er at av hans tidlige verk, Allegeschichte und mels, i 1755. F andre planeter finnes, tok han antatte k

Når vi nå b romalderen, s er psykologis

på fremmed besøk fra utvikling b tanker ikke fiction. Vi e forlate Jord ikke andre stand til å b terer man. gisl og de gir altså g religion, ne mennesker blemstilling vist da en sjon i 1938 s Orson Wel en tenkt in marsinnby var meget følge at m panikk, fo komme s endog beg

I 1947 for (USA), Ker flytur ved verte ni g mede skiv misvisend tallerken resultat a ner var at rekke an flyvende t

elag av folket og
inspirasjonskilde
Goethe, Schel-
Særlig har sist-
for innflytelse i
Det virker kan-
nde at en filosof
Kant har syslet
ørsmålene, men
ette ble gjort i et
te vitenskapelige
neine Naturge-
Theorie des Him-
ruten å slå fast at
sivilisasjoner må
n også opp deres

veger oss over i
er vi at mennesket
motivert til å tro

religion

e sivilisasjoner og
em. Den tekniske
har gjort at slike
lenger er science
selv i stand til å
n, så hvorfor skulle
sivilisasjoner være i
søke oss, argumen-
Både den psykolo-
n hisriske faktor
robium til en ny
nlig ufologien. At
virkelig tok pro-
en alvorlig, ble be-
merikansk radiosta-
ndte, et hørespill av
s som handlet om
asjon på Jorden av
gere. Hørespillet
eallistisk med den
nnesker brøt ut i
t sine hjem for å
i sikkerhet eller
k selvmord.

lte en flyver i Idaho
arnold, at han på en
unt Rainier obser-
vende tallerkenfor-
Dermed kom det
navnet «flyvende
n i massemedia. Et
arnolds observasjo-
å begynte også en
mennesker å se
erkner. De ble sett

over hele USA, og det virker
som om et slags flyvende taller-
ken-hysteri utbrøt. Et trekk
som går igjen er at når først én
ser noe som kalles UFO og dette
spres i massemedia, så oppstår
det en serie av spekulasjoner og
observasjoner. Paradoksalt nok
virker det som det er masseme-
dia som skaper et «observasjon
av UFO-hysteri».

Det amerikanske flyvåpenet
nedsatte en kommisjon som
skulle se på troverdigheten av
alle innrapporterte UFO-
observasjoner. De tok det nok
ganske overfladisk og konklud-
erte med at de fleste observa-
sjoner hadde en naturlig forkla-
ring. Derimot var det en liten

observatoriet og har tilegnet
seg noe astronomi ved å benytte
seg av en kikkert montert på
kloskens tak. Han har aldri vært
professor eller knyttet til noe
astronomisk observatorium.

Tross dette er det Adamski
som regnes som grunnleggeren
av ufologikulten. Han fremstil-
les som en kontaktperson mel-
lom fremmede sivilisasjoner og
Jorden. Disse kontaktene har
han senere beskrevet i en rekke
bøker. Ganske raskt etter inter-
vjuet i Phoenix Gazette slo
Adamski seg sammen med Des-
mond Leslie. De utga en bok
som på norsk har fått tittelen
«Flyvende tallerkner er landet».
Denne er nettopp kommet ut i
nytt opplag og ble anmeldt i
Tønsbergs Blad (16/4-83). An-
melderen konkluderte med at
«troverdigheten er svært varie-
rende».

Det som særpreger boken, og
som kommer til å bli karakteris-
tisk for ufologien, er at retnin-
gen får et tydelig eskatologisk
preg. Dette kommer frem ved at
man tror at de fremmede rom-
skipene som besøker Jorden har
to formål. Det ene er at de skal
omgi Jorden med et «strålebe-
skyttende lag» slik at ikke
andre planeter dras med når
Jorden vil eksplodere i en atom-
katastrofe. Det andre er at
romskipene skal advare oss mot
følgene av en atomkrig og samle
de troende for å føre dem i
sikkerhet når katastrofen inn-
treffer. Det er på mange måter
en fortelling om en moderne
«Noas ark».

Det synes nå som om ufolo-
gien deler seg i to retninger. Vi
har den som Adamski represen-
terer og som utpreger seg ved
troen på spiritistiske medier
som kontaktpersoner mellom
planetsivilisasjoner og Jorden,
og den retningen som forsøker å
sette hele ufologien i forbindelse
med kristendommen. Tilhen-
gerne mener at de personer som
kommer med budskap gjennom
mediene er identiske med Jesus
Kristus.

Man kan spørre seg om når
tilhengerne regner med at rom-
skipene skal komme for å hente
sine troende, eller når vil apo-
kalypsen finne sted, om man vil.

En undersøkelse av University
of Minnesota tok for seg spørs-
målet. En rekke ansatte og
studenter ved det sosiologiske
instituttet utga seg som tilhen-
gere av ufologien og blandet seg
med andre tilhengere under
Marian Keech. Hun ledet en
liten gruppe ufologer som var
overbevist om at Lake City
skulle bli oversvømt den 21.
desember 1954, og at de troende
skulle bli reddet av et romskip
fra en planet som hettes Clarion.
Dette hadde Keech fått beskjed
om gjennom en seanse av Sa-
nanda som bodde på Clarion.
Resultatet av instituttets ob-
servasjoner ble offentliggjort i
en bok med tittelen «When
Prophecy failed».

På den angitte dagen ble ikke
Lake City oversvømt og heller
ikke dukket det opp noe rom-
skip. Man skulle jo tro at dette
ville fjerne medlemmene fra
ufologien, men det motsatte
viste seg. Keech opplyste at hun
i siste øyeblikk hadde fått
beskjed fra Sananda at Gud
hadde bestemt at oversvøm-
melsen skulle utsettes. Dette
fordi bevegelsen skulle kunne
redde flere mennesker ved å
verve disse. Forskerne ved det
sosiologiske instituttet konklud-
erte med at selv om forutsigel-
sen slo feil behøvde dette ikke
lede til bevegelsens ruin, men
snarere binde medlemmene
sterkere sammen.

Idag er Adamskis rolle på
mange måter blitt overtatt av
Erich von Däniken. Det er ikke
riktig å sammenligne disse per-
sonene, da sistnevnte ikke følger
seg knyttet til planetsivilisasjo-
ner gjennom medier eller tele-
pati. Däniken forsøker å bevise
at Jorden engang fikk besøk av
fremmede romskip, og at det er
deres besetninger som er an-
svarlig for mange av våre forfed-
res mektige steinbygninger.
Han kan ikke sies å lykkes
særlig godt med dette, men som
representant for ufologien er
han med på å holde bevegelsen
i live. Og levende vil den være
helt til vi får kunnskap nok til
også å kunne gi UFO'ene en
forklaring.

Kilder:

Benz: *Neue Religionen*

Jung: *Etn Moderner Mythos*

I Storbudalen, der så mange mener å ha sett UFO'er, forsvant en dag to valper sporløst. En synsk dame kom inn i saken. Fire dager senere ble de funnet igjen. Nesten fire mil borte. Hvem fraktet dem dit?

Reportasje: Anlaug Sanderød/IPF

Et eller annet sted ute i verdensrommet sitter det kanskje en liten marsgutt og savner de to små hundevalpene som sloss om å bite av ham antennene.

Det er som kjent mye mellom himmel og jord. Og i Storbudalen i Gauldal i Sør-Trøndelag har familien Hov fått noe å gruble på en stund fremover. Årsaken til gåten er de to hundevalpene deres, et par sjarmerende, små basstarder. Tidlig en morgen i slutten av mars forsvant de nærmest i løse luften. Uten å etterlate seg noe spor. Uansett hvor mye folk lette, var og ble de borte. Nøyaktig fire døgn senere dukket de opp igjen. Som sluppet ned fra himmelen på en øde vidde i Hessdalen, som ligger tre-fire mil unna.

– Ikke rart, mener enkelte. – For i Hessdalen har det vært UFO'er før... de har sirklet over oss i årevis.

Så man kan saktens spørre seg om en liten romtass, som kjedet seg på de uendelige turene, trasset seg til de to hundevalpene. For en liten stund, om ikke annet.

– Det finnes nok en helt annen og mer naturlig forklaring, smiler eieren selv, Kjell Ivar Hov (29).

Men foreløpig aner han ikke hvilken.

Men moren Ragnhild (60) er ikke så sikker:

– Jeg kan godt tenke meg at noe overnaturlig har hatt en finger med i spillet her, mener hun.

Mysterium

Mens lensmannen på stedet bare rister på hodet og nok må legge saken i arkivskuffen merket «uoppklarte tilfeller».

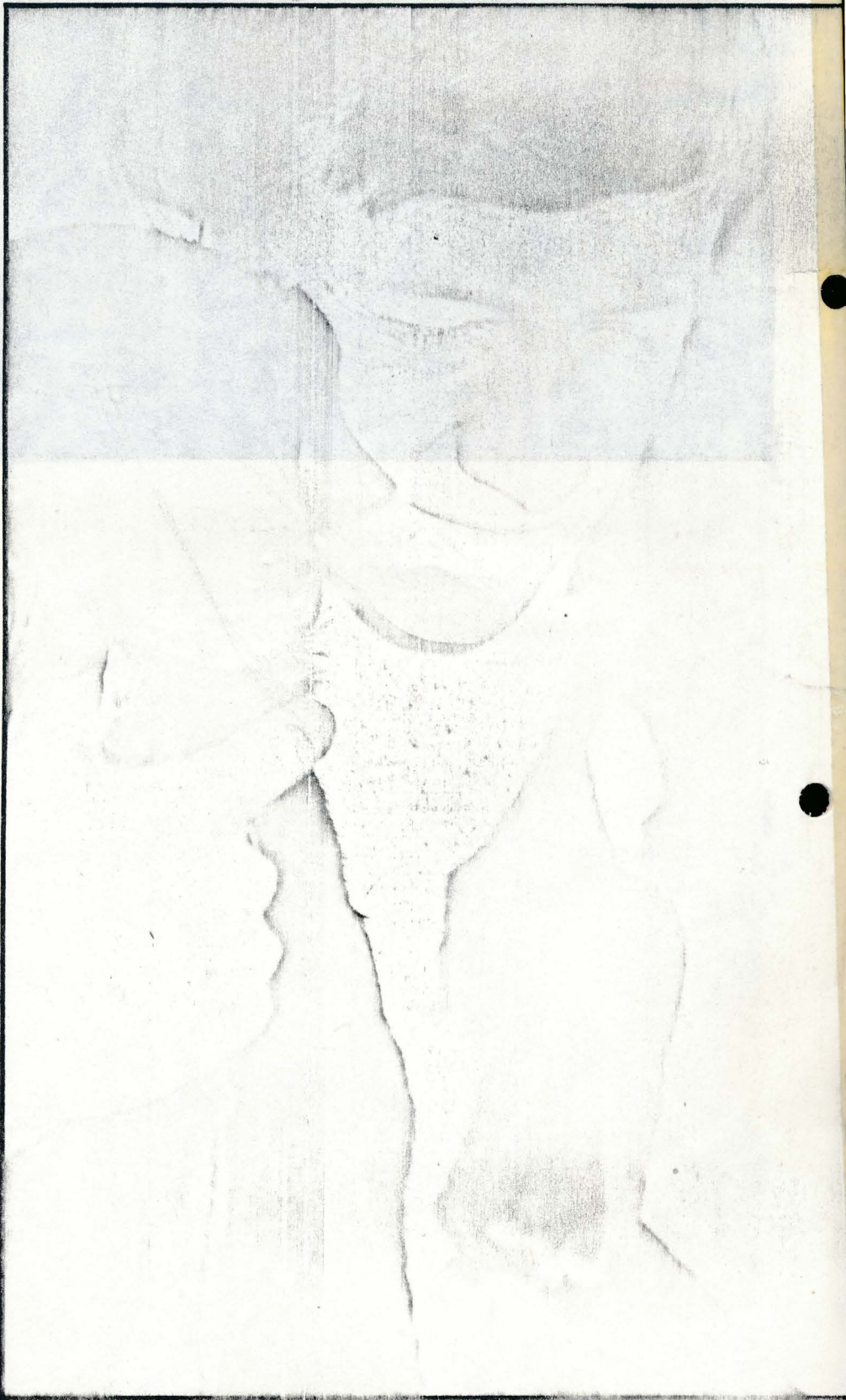
Den eneste som hevder å vite løsningen, er en synsk kvinne som har «sett» tyvene, vært i telepatiske kontakt med dem — og overtalt dem til å slippe fra seg hundene igjen.

– Vil vi ha svaret på gåten, må vi nok gå til henne, får vi beskjed om.

Men la oss begynne med begynnelsen.

Det er tidlig en onsdag. Klokken er rundt ni. Den 6 år gamle engelske setteren Sonja og de to valpene hennes slippes ut. Alle kjenner hverandre i Storbudalen.

De mystiske valper i "UFO-DALEN"

Selv om de to små valpene ikke kan fortelle hvor de har vært, er det ikke tvil om at de fikk god be-

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
FREDENSBORGVN. 24/26 - OSLO 1
TLF. 20 46 75

	Allers	Oslo
	Det Nye	Oslo
X	Hjemmet	Oslo
	Kvinner og Klær	Oslo
	Norsk Ukeblad	Oslo
	Vi Menn	Oslo
-5. JUL 1983		

Så Sonja kan trygt gå fra det ene nabohuset til det andre og få klapp og godbiter til seg og valpene. Såpass langt nede i dalen er ikke saueeierne så nøye med båndtvangen.

Når Sonja kommer logrende hjem ved ti-tiden og valpene ikke er med henne, tar mamma Ragnhild og datteren Kjersti Jorunn det med knusende ro. Rett som det er tar naboene dem inn til seg, leker litt med dem — og slipper dem ut igjen.

Men timene går. Og de dukker fremdeles ikke opp. For sikkerhets skyld tar Ragnhild seg en runde på de nærmeste gårdene. Men, nei. Ingen har sett valpene i dag. Men hundemor har svinset rundt som vanlig.

Fra hus til hus går Ragnhild og Kjersti Jorunn. De trækker langs veien, saumfarer skogbrynet. Men de to små hundene er som sunket i jorden. Eller kanskje det som enda verre er.

Langt på kvelden gir familien og naboene opp letingen. Om natten blåser det opp til stiv kuling. Kvikksølvet i gradestokken kryper ned mot 15 minusgrader, og snøfokken står rundt hushjørnene. Ingen hos Hov får sove.

Neste dag har vinden løyet. Men Sonja er blitt urolig. Først etter et døgn er det som om hun våkner opp og oppdager at ungene hennes er borte.

Det faller ikke Kjell Ivar inn å etterlyse bikkjene. Det er ingen gjennomgangstrafikk i dalen. Og svært få fremmedfolk finner vanligvis veien opp til Storbudalen. Det er derfor lite sannsynlig at noen har tatt dem med seg. Men for å få sjelefred, kontakter han en synsk kvinne i området. Og han tror knapt sine egne ører da hun svarer:

— Hundene er i trygg forvaring. De blir pent behandlet. Nå forsøker jeg å komme i kontakt med dem som har tatt hundene...

Og den synske forsøker å komme i kontakt med dem på sin helt spesielle måte. Ved å konsentrere alt hun har av tankeenergi vil hun via telepatisk vei forsøke å overtale tyvene til å gi hundene fra seg igjen.

Tillitsfulle

Det er søndag morgen, klokken er ni, og det har gått nøyaktig fire døgn siden valpene forsvant fra Storbudalen.

I Hessdalen, tre og en halv mil over fjellkammen, er Jon Skogaas alene på hytta si. Han drar ofte opp hit i helgene for å nyte freden og ensomheten på viddelandet. Men plutselig hører han noen svake bjeff utenfor vinduet. Da han går ut, får han øye på to hundevalper som kommer mot ham over den blanke skaren. Han nærmer seg forsiktig. De stanser, ser et øyeblikk nysgjerrig på ham

— og nærmer seg tillitsfullt og logrende hale.

Hvor i all verden kommer disse fra, tenker han. Kanskje det er en eller annen skiløper som har mistet dem på veien.

Men han finner ingen ferske skispor som røper at det har gått folk forbi det siste døgnet.

Valpene finner seg straks til rette i den lune hytta. Og det virker som om de kommer rett fra husvarme og mennesker. Og etter hvert finner han ut hvem som har mistet dem og hvor.

Men valpene kunne umulig ha gått den lange strekningen. Av flere grunner. Potene deres var hverken såre eller oppskrapte etter dagers og netters vandring på skaresnø. De var ikke spesielt sultne. Heller ikke var de blitt tynnere siden sist. Og sist, men ikke minst, de var like spontant tillitsfulle som da de forsvant. Det var ikke det minste tegn til sjokk og forvirring hos de to hundungegene. Alt var som det skulle være.

Gjett om gleden var stor hos familien da valpene til Sonja var funnet i beste forfatning.

UFO eller snøscooter?

Vi bringer vår vesle marsgutt på bane igjen. Tross alt er UFO-teorien den mest spennende av alle i denne saken. Men Kjell Ivar må innrømme at han ikke tror på den slags.

— Den mest naturlige forklaringen er nok at noen på snøscooter har tatt dem med seg over til Hessdalen — og holdt dem inne i hytta si. Så har vedkommende kommet på andre tanker, tatt svingen bortom hytta til Skogaas og satt valpene fra seg for at han skulle finne dem.

— Hvorfor skulle noen finne på noe slikt? Jeg tror det er UFO'er, jeg. I alle fall noe mystisk. Hadde det vært snøscooter, hadde Skogaas hørt lyden, sier Ragnhild.

Vi ringer den synske damen.

— Noen tok vare på dem ut fra gode hensikter, svarer hun. — De syntes synd på valpene som hadde forvillet seg bort fra moren sin. Og da det ikke var noen i nærheten, tok de dem med seg. De hadde nok litt lyst til å beholde dem også. Men de forandret mening. Kom heldigvis på bedre tanker...

— Vi hører at det var du som fikk dem på bedre tanker...?

(Liten latter gjennom røret.) — Å, hørte dere det? Tja, det kan nå ha vært litt av hvert...

— Men du kan helt sikkert svare på om de «noen» som tok dem var mennesker eller andre vesener?

— Jeg vil ikke svare på det, nei. Jeg forteller bare det folk har godt av å få vite.

Mer vil hun ikke si. Mer vil hun aldri fortelle om den saken. Ikke til noe menneske...

UFO - NORGE

UFO-NORWAY - a national investigation organisation.

Rundskriv til
Komitéen, Avd.ledere
Ringsaker UFO-Forening,
P.Ottesen, G.Granath og
UFO-Sverige.

Tønsberg 120683

FORBRØDRING VED SALEN.

Som kjent har det helgen 3-4-5. juni blitt avholdt et UFOmølt møte mellom ledelsen i UFO-Sverige og representantene Erling Strand og Odd-Gunnar Røed fra Komitéen i UFO-Norge.

I vår vane tro måtte vi kjempe med elementene på vår ferd mot de dype skogene. Vi var virkelig ute på ville veier da vi punkterte midt i ingenmannsland på svensk side. En eller annen hadde glemt å legge asfalt på veien. Denne forglemmelsen oppsto ved grensen og vedvarte mil etter mil. Som jo alle vet så er jo alt mye større i Sverige, så også veigrusen. Den hadde fantastiske dimensjoner. Det så faktisk ut som vi kjørte på settepoteter.

Så sto vi der da, midt i skogen, punktert, UTEN JEKK, men med reservehjul, heldigvis. Etter en nytteløs joggetur i hver retning for å sondere terrenget, la vi hodene i bløt for å pønse ut en løsning. To trailere passerte uten å ville hjelpe. "For store jekker, gitt, ti tons, nytter ikke, sorry." Og vekk var de. Vi tenkte på stener, trær og kraft ganger arm, men før vi kom skikkelig i gang, stoppet den tredje traileren, og siden alle gode ting er tre, så ville lykken at den ti tons jekken passet likevel, og med Erling Samson på laget så var det fort gjort å løfte bilen på og av jekken.

Da vi endelig kunne fortsette, meldte et nytt problem seg, bensin. Vi trodde jo at det var bensinstasjoner i Sverige, men det er feil, i hvertfall der vi var. Nålen nærmet seg null mer og mer. Vi satt der med hjertet i halsen og ventet det verste. Bare en antydning til nedoverbakke var nok til å trykke inn clutchen og sige. Men, endelig var dramaet over, og vi rullet lykkelige inn foran hytta ca. kl. 2230 fredag kveld.

Der ble vi mottatt på beste måte av representanter fra UFO-Sverige, som nok var blitt en smule engstlige over vår sene ankomst.

Tilstede var:

Mats Nilsson....Kontaktsesje for UFO-Sverige
Carl-Anton Mattson..Markedssjef
Håkan Ekstrand..Redaktør for UFO-Sverige Aktuell
Jørgen Granlie..ledelsen

KONTAKTADRESSE,

UFO-NORGE,
Postboks 14,

Tlf.: 033 - 83 6 06

UFO - NORGE,
Postboks 38,

Tlf.: 02 - 72 55 07

ABONNEMENT

UFO-NORGE,
Postboks 1155,
5001 Bergen.

Postgiro nr. 3 07 08 10
Tlf. (Red.): 05-28 01 26

Desverre har ett navn gått oss hus forbi, retter seg nok til neste gang
og vi Erling Strand
Mona Nilsen
og Odd-Gunnar Røed

Mens vi
ventet på Christer Nordin.....Ordførande
og Jan Fjellander.....Kjent fra alt som har med UFO og
beslektede emner å gjøre. (For dere som tar inn svensk T.V. kan
nevnes at han nylig medvirket i et program, og var en av de som
gikk barbent på glødende kull.)
Disse kom jo helt fra Stockholm, og det er jo en bra bit.
Tilslutt var vi fulltallige.
Desverre kom det ikke flere fra UFO-Norge. Meningen var at
Leif Havik, Kurt Andersen, Mentz Kaarbø og Finn Kalvik skulle
komme, men forskjellige ting gjorde det desverre umulig.
Resten av fredagen gikk med til å bli varme i trøya, og det ble vi.
Etter at vi hadde hevet glasset i en vennskapelig skål, krøp vi
ned i soveposene. Natten senket seg regntungt over skogene og
alle kuldegradene var igjen på utsiden av hytta.

Lørdag morgen startet med et plask i vannet, det var Janne Fjellander
som testet temperaturen. Vi andre fikk det store grøsset og dro
soveposen godt over hodet, det fikk da være måte på vikingetradisjoner.
Det bør nevnes at hytta lå vakkert beliggende til i et skogområde
ca. en mil vest om Sælen. Det var fra naturens side kastet ut
en mengde store og små vann der, og et av dem lå ved hytta.
Temperaturen var heller ikke det bortskjemte nordmenn fra sydligere
breddegrader var vant til. Det var bikkjekallt her.

Etter frokosten ble det mer alvor over forsamlingen. Det ble orientert
av Carl Anton Mattsson om hvordan UFO-Sverige fikk tak i sine
abonnenter eller prenumeranter som det heter der i øst, artig navn.

Og det var lærerikt, det han fortalte. Her er det virkelig mange
godbiter for oss å forsøke oss på også. Virkelig imponerende
var det å se statistikk over alle typer annonser, og respons.
Verd å merke seg er at når de som reagerte på en annonse, hadde fått
sitt prøvenummer med innbetalingsblankett, så ble en del av disse
abonnenter. Etter en stund ble et nytt nummer sendt ut, og da fikk
de faktisk like mange abonnenter som første gang. Så statistikk
er en god ting, men for oss forutsetter det en meget god kontakt
mellom vår kontaktadresse og abonnementsadressen i Bergen.
Jeg tror bestemt at Komitéen skal kikke nærmere på dette.
En annen ting som praktisk talt alle kan være med på, er et spill
kalt "21". Dette er lodder, og hvert lodd koster kr. 2.-
De består av en pappbit med tre luker, disse åpner en, og under
skjuler det seg tall. Disse kan tilsammen bli 21, og da vinner
en 100.- kroner, som utbetales prompte av loddselgeren. Det er også
premier for de nærmeste tall nedad. For hver tusenlapp som kommer
inn, går ca. kr. 500.- ut i premier. I Sverige er dette spillet
fantastisk populært, alle kjøper, spilledjevelen slår seg
bokstavelig talt løs så det suser. Jeg skal bestille en del av
disse, så dere skal få rik anledning til å ta dette nærmere i
øyesyn.

UFO-Sverige Aktuellt vil alle norske abonnenter motta sammen med nr. 3 av "UFO". Faktisk betaler UFO-Sverige for den samlede porto, og det er jo fint. Vi er jo ikke akkurat gjort av penger. Bladet er meget bra, så det kan nok tenkes at det er en del som vil være dobbeltabonnenter.

Neste post på programmet var en orientering av undertegnede om UFO-Norge og vår oppbygning- utvikling. En del punkter og enkeltpersoner var det vanskelig å holde utenfor. Men det er godt å vite at vi har samme syn på samme problem. Jeg vil ikke her komme nærmere inn på disse, da det er skrevet mer enn nok allerede. Det var nok et behov av å sette UFO-Sverige inn i vår struktur, da dette var et temmelig blankt ark hos de. Erling tok også et raskt sveip over forskningsseksjonen, som kanskje blir en meget viktig brikke i neste punkt som vil bli 1983 års store potensiale arbeidsoppgave her på halvøya, nemlig:

PROJEKT HESSDALEN.

Jan Fjellander var her den store drivkraften, der han la ut i store ovasjoner om hvor viktig det var å GJØRE noe med verdens største UFO sensasjon. Han greide da også å spre sin entusiasme over på oss andre, ganske raskt så vi for oss dette gigant projektet som en absolutt mulighet.

Vi skal i høst, under to måneder ha en intensivovervåkning i Hessdalen, med instrumenter og observatører. Faste medarbeidere der vil bli Leif Havik og Kurt Andersen (som forøvrig bor der fast nå). Interesserte som vil være med å avlaste er hjertelig velkomne. Overvåkingen skjer 24 timer i døgnet, og ihvertfall de førstnevnte må få sine utgifter dekket.

Instrumentene vil i første rekke bestå av endel UFO-detektorer, en meteorologisk værvarslingsstasjon, (enten utplassert av Meteorologisk Institutt, eller våre folk avleser og innringer signalene. Dette betaler Met.Inst. for). Seismiske målinger må registreres. De av dere som leser dette, og harkunnskaper og / eller tilgang på utstyr som vi trenger, bes henvende seg til Komiteens adresse.

Fototeknisk utstyr må også utplasseres.

Paralellrettede kameraer med felles utløser inneholdende fargefilm, sort/hvitt og infrarød film og kanskje også Kirlianapparat.

Vi må ut og appellere til næringslivet. Kanskje enkelte firmaer vil sponse dette foretagendet for å bruke Hessdalen og UFO-Norge i sin reklame. Videre må vi så snart som råd er starte et fond til inntekt for Projekt Hessdalen, så alle abonnenter som vil støtte opp rent økonomisk, kan gjøre det. Kongressen i London skal følges opp med et halvtime langt innslag om Hessdalen, og det vil vises bilder fra Arendal/Hessdalen. Vi regner da med at vi kan vekke en bølge av bidragsgivere fra hele den vestlige UFO verden.

UFO-Sverige er villige til å satse store økonomiske summer på dette, og vi må etter min mening bare hoppe på denne enestående muligheten til å gjøre en skikkelig jobb i denne vår lidenskapelige hobby / livsinteresse.

- 4 -

Samhold gjør som kjent sterk, og det er betryggende å vite at vi står sammen UFO-Norge og UFO-Sverige, som forøvrig har over tre tusen abonnenter, i denne saken.

Jeg regner med at alle som synes de har noe å tilføye i denne sakens anledning sender sitt bidrag til UFO-Norge box 14 3133 DUKEN.

Arbeidskomité i Projeckt Hessdalen er: Jan Fjellander, Håkan Ekstrand, Leif Havik og Odd-Gunnar Røed.

Det er allerede planlagt en UFO natt i Stockholms Nærradio ved Jan Fjellander, i løpet av sommeren, og der er jo denne komitéen selvskreven.

Tenk om vi i samarbeide med akademikere kan fravriste noen hemmeligheter fra UFO-logiens bunnløse mysterier?

Et seminar med nevnte akademikere som presenterer materiell fra Hessdalen er allerede i støpsjeen.

Egentlig er de eneste grenser i dette projektet bundet av vår egen fantasi, så slipp den for all del løs og send oss resultatene.

For å få avrundet dette skrivet som nå begynner å bli mektig langt, vil jeg bare nevne et par andre ting.

Som dere sikkert har lagt merke til har det vært ytterst sparsomt med Argusklipp i den senere tid. Det ligger kanskje i årstiden, og det retter seg nok snart igjen. Jeg håper bare at alle dere som har betalt for tilsendelse av diss vil være overbærende, og jeg skal følge opp så langt jeg kan med skriv om hva som skjer, enten det nå er Projeckt Hessdalen eller andre ting. Sommerferien får nok ta ferie i år.

Prøvenummeret vårt er etter min mening mer egnet til å skremme vekk abonnenter enn å fengsle dem, så jeg har allerede sluttet å benytte det. I stedet sender jeg ut eksemplarer av UFO fra i fjor, som jeg har mottatt fra Kalvik i sakens anledning.

Det sier seg selv at vi må ha et Komitémøte raskt, og jeg håper INGEN har problemer med å stille hos Erling Strand Ammerudvn.35 C
~~TORS DAG 23.~~ juni kl.1900. Vi har viktige ting å diskutere.
 TORS DAG 22.

hilsen

Odd-Gunnar Røed

OSLO

UFO-Norge

Box 14

3133 DUKEN

HEADTANK

HEADSALE

TELEGRAMS: HEADLIGHT

P.O.B. 1362 - VIK - OSLO 1

KRONPRINSESSE MARTHAS PL. 1

SHIPBROKERS

A/S HJALMAR BJØRGE

TELEX: 76400 HEADL N

TELECOPIER: EXT. 111

TELEPHONE: (02) 33 16 80

MÅLINGER VED UFO-OBSERVASJONER.

I. STATISKE FELTFORANDRINGER.

1. Elektriske felter.
2. Magnetiske felter.
3. Gravitasjonsfelter.

II. Dynamiske feltforandringer.

1. Elektromagnetiske felter.
 - a) Felter som sendes ut av objektene.
 - b) Påvirkning av eksisterende elektromagnetiske felter.
2. Gravitasjonsfelter.

III. Meteorologiske data.

IV. Radioaktiv stråling.

Hvis man kan måle alt dette over hele frekvensområdet, ville man kunne få et godt grunnlag til å fortelle hva som skjer i Hessdalen. Høyst sannsynlig vil mange spørsmål omkring UFO-gåten også besvares. Dessuten vil det danne et solid grunnlag for videre studier på dette fagfelt.

Hva bør måles?

I. Statistiske feltforandringer.

Med statistiske feltforandringer menes alle forandringer med en frekvens under 10 Hz. Noen ganger har man observert at kompass-nålen har skiftet retning når UFO har passert. Derfor bør en kartlegging av retning ~~ax~~ og absoluttverdi av det magnetiske nedtegnes. Dette bør gjøres på forskjellige steder i terrenget. Noen ganger har biler stoppet og noen ganger har fargen i billakken skiftet. Kan dette skyldes elektriske felter, eller en kombinasjon av elektriske og magnetiske felter? De elektriske felter bør kartlegges flere forskjellige steder i terrenget sammens med metrologiske data.

II. Dynamiske feltforandringer.

Vi vet at objektene ofte sender ut et skarpt lys. Ofte er det en slags korona omkring objektene. Fargene kan skifte, men ofte sender de ut et gul-hvit lys. Radiometriske målinger av dette lys bør nedtegnes. Vi kan da finne ut hva slags kilde som sender ut dette lyset. Hvis det er en ren "black-body"-kilde, kan også temperaturen finnes. Med et gul-hvit lys vil temperaturen sannsynligvis være mellom 4000°K og 6000°K .

Før å finne ut om lyset har noen koherens, og eventuelt hvilke koherenslengder det har, bør en del av spektret mellom 500nm og 600nm måles. Oppløsningen bør være best mulig, helst bedre enn 1nm. De andre radiometriske målingene bør gjøres over et størst mulig spektral bredde. F.eks. fra 200nm til 1500nm.

Vi vet at radio og TV-sendinger ofte blir forstyrret av UFO. Det er derfor trolig at de sender ut elektro-magnetiske bølger med en frekvens en eller noen av de harmoniske faller sammens med radio- og TV-frekvensene. Et radiosamband (eller flere) bør da opprettes hvor det mottatte signal kontinuerlig overvåkes. Både fase- frekvens- og amplitudeforandringer bør overvåkes. Hvis flere samband opprettes bør flere forskjellige frekvensband benyttes. Generelt sett bør størst mulig del av det elektro-magnetiske spekter overvåkes.

Noen teorier går på at UFO'er klarer å styre gravitasjonskraften. Forandringer i gravitasjonskraften bør derfor kartlegges.

Helst over et størst mulig frekvensområde. Både statisk og dynamisk.

III. Meteorologiske data.

For å kunne trekke noen fornuftige konklusjoner, eller for å kunne bruke materialet i videre studier, må de meteorologiske data skrives ned.

IV. Radioaktiv stråling.

Noen ganger har man funnet radioaktiv stråling med en halveringstid fra noen timer til noen dager (typ. 5-6) i spor.

Derfor bør den radioaktive bestråling kontinuerlig overvåkes.

Spørs mål rettes til

Erling Strand. Tlf. 02-250310 etter 16.30

SKIEN
Politisk tendens: Konservativ

(Se baksiden!)
-9 JUN. 1983

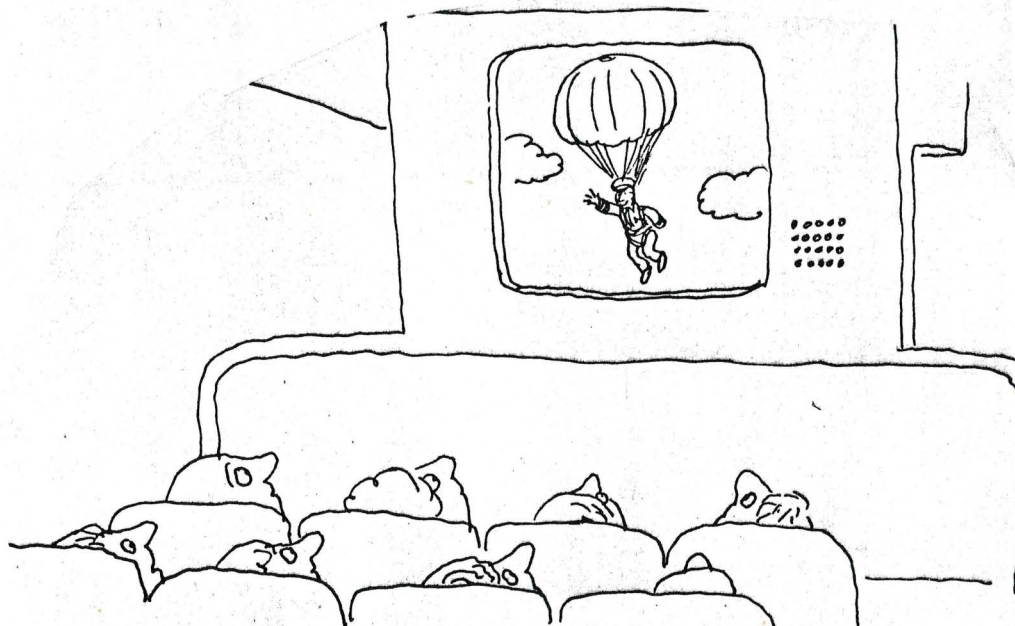
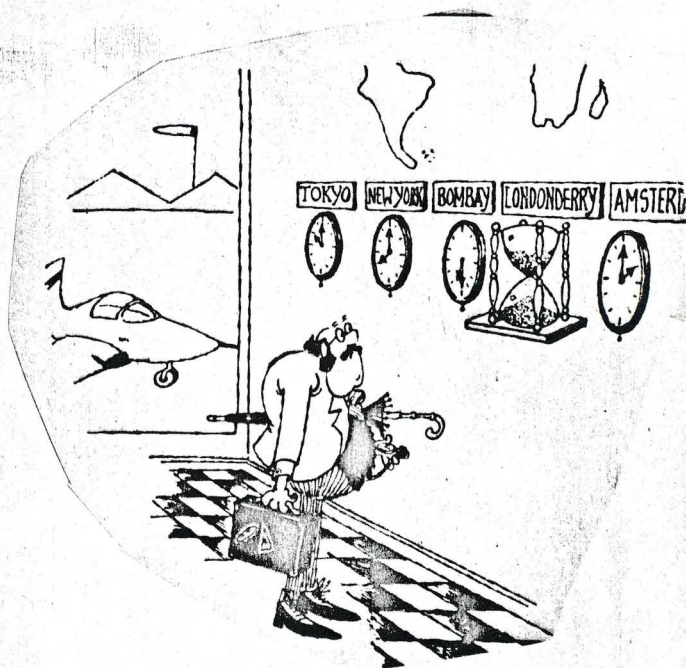
Møte med UFO-ene i Hessdalen

Finnes det mer mellom himmel og jord enn vi vanligvis erkjenner? Himmelen er jo uendelig, så mulighetene er mange. I den avsides fjellbygda Hessdalen fire mil nord for Røros mener folk å ha sett mye rart komme ned fra himmelen, gjenstander som verden over betegnes som UFO-er. «Unidentified Flying Objects» - ukjente flyvende gjenstander.

Pussig nok finnes ikke et sted på kloden hvor folk mener å ha sett flere UFO-er over lengere tidsrom, og trafikken av UFO-forskere og andre interesserte har vært temmelig livlig til tider. En av dem som har gått inn for saken, å se og forklare, er frilands-journalisten Arne Wisth. Nylig kom han ut med en bok om sine opplevelser, og han går grundig til verks. Det er han nødt til, for å kunne kle nok kjøtt på et spinkelt bein. Det er ikke lett å få allmenheten til å tro på flyvende utsendinger fra fjerne kloder ute i rommet. Men etter å ha set og fotografert diverse flyvende ting over Hessdalen tror forfatteren selv at de må være virkelige, og komme fra rommet. Han peker også på at fremtredende videnskapsfolk ikke finner tanken urealistisk.

Wisth har skrevet en nøktern og balansert bok, ypperlig illustrert også med farvefotos. Om man ikke skulle feste særlig lit til skildringene av møtene med det ukjente, så har Wisth i hvert fall skrevet underholdende om miljøet rundt opplevelsene. Hva folk forteller, hvordan de opplever situasjonen, hva de tror og mener. Boken er et fint lite stykke reportasje, som er verd sin oppmerksomhet. Bladkompaniet A/S har gitt ut boken.

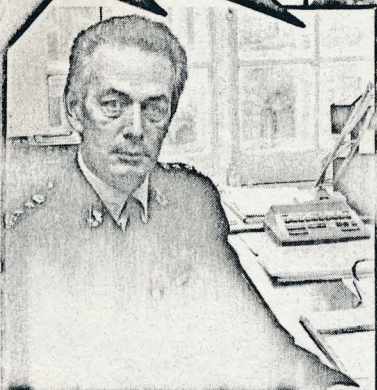
TOBIZ

Epki Blamer

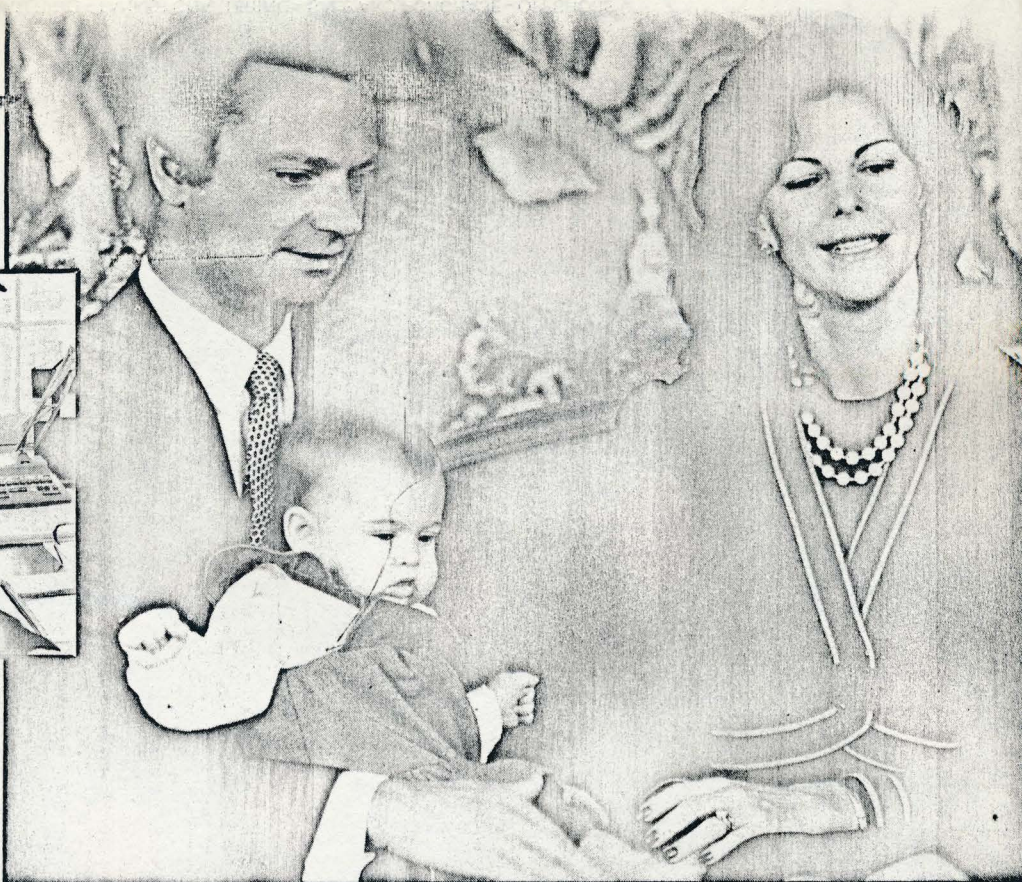
"This is your Captain speaking."

Tro det
eller ei...

Garnisonssjef Ola Erikson tror ikke på UFO. Han tror derimot at soldaten så et fly.

Dronning Silvia var hjemme, mens kong Carl Gustaf var bortreist den aktuelle kvelden.

Hva hendte egentlig den mørke høstkvelden:

FIKK SILVIA BESØK FRA VERDENSROMMET?

– Jeg ser et mystisk lys, rapporterte han til vaktssjefen som rykket ut med en patrulje uten å oppdage noe mistenkelig. Ti minutter senere kom samme melding fra vakten. – Nå så jeg noe som fløy over slottet, påsto han.

Patruljen rykket ut igjen. Men resultatet ble det samme. Per Torell beskriver selv det han så: – En stor sylinderformet gjenstand som var opplyst i begge endene. Den var større enn et fly og beveget seg lydløst.

Lei historien

I dag er Torell lei av hele historien. Han er sikker på at

– Jeg ser et mystisk lys! To ganger rapporterte Per Torell til vaktssjefen på slottet som rykket ut med en patrulje uten å se noe mystisk. I dag er Torell lei hele historien, men står fast ved det han har forklart.

han har sett det han forteller om. Og han virker bestemt.

– Per Torell er en rolig og stabil gutt. Jeg er overbevist om at han har sett det han beskriver. Hva det nå enn kan ha vært, sier en av hans overordnede, garnisonssjef Ola Erikson. Denne kvelden var på mange måter merkelig på Drottningholm. I en trappeoppgang gikk det eksempelvis ikke an å få slukket lyset.

Merkelig lys

I en av salene på slottet var et kammerorkester i ferd med å gjøre en plateinnspilling. Plutselig tonet lyset ned, omtrent som i en kinosal like før filmstart. Senere viste det seg at noen sikringer var ødelagt uten at man kunne peke på noen rimelige årsaker. Samme kveld var det også problemer med slottets alarmsystem.

Silvia var alene

Ti dager etter hendelsen opplyste det svenske hoff at dronning Silvia var hjemme på Drottningholm med barna den aktuelle kvelden. Kongen var bortreist. Silvia kjenner til saken og har sagt at hun hverken har sett eller hørt noe som kan settes i sammenheng med det påståtte himmelfenomenet.

– Jeg tror ikke på UFO. Derimot tror jeg vakten så et fly, sier Ola Erikson – garnisjons-sjef ved slottet.

Avslutningsvis kan vi vel slå fast at dette er et nytt eksempel på hvordan en fjær blir til fem høns – med god hjelp av amerikansk sensasjonspresse.

TEKST: HENRY SIDOLI
FOTO: HÄNT

A-S
BYRÅET FOR AVISUTKLIPP
FREDENSBORGVN. 24/26 - OSLO 1
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

SE OG HØR
OSLO

26. MAI 1983

UFO ALIENS STALKING ROYALTY

ALIENS attempting to make contact with human royalty, say startled observers in Sweden, where a 20 ft. UFO made a mysterious landing on the palace lawn of King Carl Gustaf.

Official reports obtained by GLOBE reveal that the 10 ft. high craft hovered for only a few seconds before it fled mysteriously away, leaving behind an unexplained power outage in Drottningholm Palace on the outskirts of Stockholm.

The King and his family were dining in their private quarters when the "spaceship" appeared just after 9 p.m., officials say.

"What I saw was not an aircraft," reports guardsman Per Torrell, who was posted at the palace gate. "The strange thing approached slowly over the palace roof, almost sliding through the air."

There was no sound. It just drifted like a cloud in a blanket.

"It was a large cylinder that was lit at both ends. In the middle there was a green twinkling light and green winking light and green light along the whole length."

Torrell says he immediately telephoned his duty officer, Lieutenant Morgan Dalen, who ran out in time to see the object rise suddenly and accelerate over the palace rooftop.

"In a way I was thankful he had at least seen something," Torrell explains. "If I had been the only witness, I would have had difficulty in getting anyone to believe me at all."

The underheavly noise

Spaceship lands on king's palace lawn

BY LEN STONE

red and pink and the whole craft had a shimmer of white around its superstructure. It was cigar-shaped and cylindrical with light at both ends which changed in time from

ARTIST'S sketch of UFO that landed on grounds of the Stockholm palace (above)

KING GUSTAF: sightings at two of his palaces and away over the horizon.

Swedish police and officials of the Ministry of Defense are reluctant to comment on the sighting.

There are many mysterious things in the skies over Stockholm from time to time," says Bertil Ekström, Chief of Staff of the

of the Chiefs of Staff Office. "But we have our hands filled already with Soviet submarines trying to spy on our naval base."

However, there were other sightings at the royal family's former palace in central Stockholm, says Lieutenant Colonel Olof Eriksson, who

Defense Department, who hints at a government cover-up.

All reports are sent on to the Defense Department's special UFO bureau," he says. "Usually we hear no more about them."

Colonel Per Lenneman, who commands the palace

En flyvende gjenstand besøkte det svenske kongeparet. Romskipet landet på plenen mens Carl Gustaf og Silvia spiste middag. En fantastisk historie som begynte med at en soldat på vakt så et lysfenomen på himmelen.

stendigheter er dette en verdenssensasjon – om historien hadde vært sann.

Historien starter i et stort, amerikansk ukeblad med million-opplag og går ut på at et fem meter langt romskip den 15. september landet på plenen foran det svenske kongepars slott. Det fortelles at kong Carl Gustaf og dronning Silvia satt og spiste middag da romskipet landet ved ni-tiden om kvelden. Det amerikanske magasinet «Globe» lurer på om det var en konge fra en annen planet som var på «statsbesøk».

Sannheten

Hva var det egentlig som skjedde, og hva er sannheten?

Ved ni-tiden denne kvelden sto vernepliktig soldat Per Torrell på vakt ved Drottningholm slott. Det var han som slo alarm.

På denne plenen foran Drottningholm slott i Stockholm mener det amerikanske ukebladet at en UFO forsøkte å lande i fjor høst. En av vaktene så et lysfenomen på himmelen, men ingen kan forklare hva soldaten egentlig hadde sett.

Espevær har det største UFO-avtrykk i verda

AV BJARTE AMBLE

Espevær kan truleg rosa seg av å eiga det største UFO-avtrykket i verda. Så seier i alle høve UFO-logen Finn W. Kalvik som pinsefta igjen vitja Espevær for å studera det merkelege avtrykket på Åkerkve-sletta. Det finst ein god del andre uidentifiserte avtrykk rundt om i verda, men Espevær-avtrykket er heilt eineståande, seier Finn W. Kalvik til Haugesunds Avis. Andre avtrykk som UFO-logar har fatta interesse for er vanlegvis meir sirkelforma, enn det eggforma sporet på Espevær. Andre avtrykk er gjerne heilt flate eller med spor av tre «støttebein».

Det var det nye sporet på Åkerkve-sletta som var årsaka til at Finn W. Kalvik og Egon Nielsen, begge frå Norsk UFO Center sin Vestlandsavdeling, la ut på ein ny ekspedisjon til Espevær. Det dei trur, etter å ha undersøkt det halvsirkelforma avtrykket, er at dette må ha vorte laga i vinter, medan bakken var frosen. Dersom avtrykket er vorte laga av eit luftfartøy, må dette ha

vore adskilleg mindre enn det som eventuelt har etterlete seg det gamle sporet. Med fare for å ikkje å verta trudd, så trur Kalvik at dette siste fartøyet må vera hestekoforma. UFO-ar med hestekoforma er det kome rapportar på rundt om frå heile verda.

Men sjølv om meiningane er delte, så arbeider Norsk UFO Center framleis ut frå den teorien at eit uidentifisert luftfar-

tøy har vist interesse for Espevær, uvisst av kva årsak.

– Ein ting som styrker denne teorien vår, er at det over tre år gamle sporet framleis er så tydeleg. Dette kan ikkje ha vorte laga av korkje menneske-hender eller føter, seier Kalvik.

Målingar som Kalvik og Nielsen utførte før helga, syner

Over til siste side 2

at den gamle ringen har ein forbløffande nøyaktig symmetri, med fasong som eit egg. Lengda er 26 meter, og største breidd i 45 meter.

– Men kva skal så dette eller desse lurtøva ha kome frå sidan det etter alt å døma ikkje finst liv på andre planetar i vårt solsystem?

Det høyrer som reinaste science fiction når Kalvik fortel om superintelligente vesen frå andre solsystem, som har avlura naturen fleire gater enn vi jordmenneske til no har klara. Mellom anna korleis det går an å oppnå ein sterkare fart enn sjølvaste lyset. Ordet «teleportasjon» er ikkje framand for UFO-forskarar. Dette er teoriar om korleis ting på ein augneblink kan flytta seg over enorme avstandar.

– Men kvifor skulle dei ha interesse for I spevær?

Kanskje av same grunn som vi her på jorda har interesse av å utforska verdsrommet, svarar Kalvik, som sterkt seier seg

lei for at UFO-forskninga har vorte halden mykje til latter opp gjennom tidene. Av denne grunn er det mange som ikkje vågar å stå fram med observasjonar dei har gjort av uidentifiserte flygande objekter. I Norge kjem det kvart år eit hundretals slike rapportar. Desse vert kritisk gjennomgått av UFO-organisasjonen sine folk, og berre 15-20 av rapportane hamnar i kategorien «uforklarleg» kvart år.

Observasjonane vert mellom anna offentleggjort i organisasjonen sitt eige meldingsblad «Rapportnytt», der Kalvik er redaktør og Egon Nielsen redaksjonssekretær. Om lag 350 abonnentar har bladet til no skaffa seg over heile Norge.

Men enten Espevær-mysteriet kan tilskrivas UFO-vitjing eller noko anna, så saknast framleis ei skikkeleg truverdig forklaring på fenomenet. I mellomtida går Espevær-folket og ventar spent på neste bakkepor på Åkerkve-sletta.

– Leiur for Norsk UFO Center sin vestlandsavdeling Finn W. Kalvik (til høgre), er framleis overtydd om at ein flygande gjenstand har vitja Espevær. Saman med Egon Nielsen (t.v.) har han på ny studert den mystiske ringen på Åkerkve-sletta (i bakgrunnen).

Haugesunds Avis
6. Juni 1979.

Komitè møte søndag 21/5-83

(amputert sådant)

Komitè møtet som ble avholdt på solskinnsøen her nede i syden, sist søndag, ble ikke det helt store frammøte til del, noe som kanskje skyldes sen informasjon, noe som igjen skyldtes en spesiell gjest som kom langveisfra. Jeg valgte å prioritere denne gjests ankomst, for å få kombinert dette med møtet. Derfor ble det litt sen innbydelses selv om alle egentlig visste at møtet skulle holdes denne helgen.

Nok om det..... Hilary Evans, forfatter av 17 bøker, deriblandt en god del UFO-bøker og parapsykologi, gjorde et solid inntrykk, og viste et menneske med begge bena på bakken, som samtidig gjorde et helhjertet forsøk på å få vitenskapen inn i nye tankebaner. Han reiser nå rundt i vårt vårvakre land, og treffer forhåpentlig flere av dere på sin ferd til det forgjettede HESSDALEN, via Bergen og andre små tettsteder.

DAGSORDEN

1. Hans Kristian Moe's utsendelser.
2. Problembarnet K.Stenødegård / Knut Aasheim's artikkel til nr. 2
3. Brevark / konvolutter
4. UFO-data.

TILSTEDEVÆRENDE.

Hans Kr. Moe, Erling Strand, Odd-Gunnar Røed.

1. Vi ble her enige om at Hans Kr. selv skriver inn et stykke om dette i neste nummer av tidsskriftet.
I tillegg til dette vil Odd-Gunnar Røed sette inn et annonsepreget innlegg om dette og om det å være AKTIV i UFO-Norge.
2. Det ser nå ut til at skriverier av spesiell lav karakter er i ferd med å dø ut, og takk for det. La oss ikke vekke den til live igjen med overlegg. Men for all del, skriv i avisene, om UFO og lignende ting. Og hvis dere står i den situasjon at dere må svare spesielle personer så legg dere Knut Aasheims artikkel til nr. 3 på minne. (Jeg sender med en kopi til dere som ikke har sett den.
3. Som dere sikkert tidligere har forstått så har det oppstått endel feiler på brevark og spesielle konvolutter i det siste. Vi kom her fram til at det eneste riktige å gjøre er å trykke

dette om igjen. Vi kan simpelthen ikke være bekjent av slike ting. Jeg regner med at Knut Aasheim vil sende de nødvendige papirer til Bergen så snart som mulig ?

4. Når det gjelder UFO-data så har vi inntatt en holdning som i praksis betyr at vi sitter på gjerdet og avventer situasjonen. Som dere alle vet så er det endel kniving mellom Danmark og Sverige når det gjelder hvilket system som er best o.s.v. Dette vil nok komme med full tyngde i England på kongressen der til høsten. Så det lureste for oss nå er nok å vente til da. De impliserte parter er SUFOI og Project URD, henholdsvis Danmark og Sverige. Vi har hittil holdt oss til det danske, men siden UFO-Sverige har gått over til det svenske, og vi tross alt har en lang grense med dem, så stiller saken seg litt annerledes.

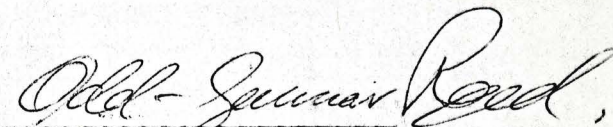
Vi bruker i dag begge systemer, og i tillegg til dette som har kommet fram med disse systemer, så vil vi prøve å fremme forslag om mer mental behandling av vitner.

Den psykiske status/tilstand bør vurderes nøyere enn hva tilfelle er i dag.

Ved siden av dette må vi også gå inn for enklere skjemaer enn hva vi har i dag. Jo, det skal bli en hard tårn å få laget tilfredstillende skjema som alle kan være fornøyd med.

Nytt Komitémøte bør bli søndag den 19 juni, et sted i Oslo ?
(Eller skal vi driste oss til å si Strømmen ?)

Vennlig hilsen

møtetreferent.

SYNSPUNKT

Det har i den senere tid funnet sted endel lokal UFO-debatt i aviser rundt om i landet. Mye av denne har desverre ligget på et lavt nivå og tildels derfor virket skadelig på UFO-saken utad, etter undertegnedes mening.

Navn på personer har vært trukket fram, noe som er beklagelig, men i en viss grad forståelig, og selvfølgelig nødvendig der personlige uttalelser refereres osv.

Foruten personer, har UFO-NORGE og NIVFO som grupper vært trukket inn, og en unngåelig konklusjon når man går igjennom avisinnsenderatene blir at NIVFO satte det hele igang med hva som likner betenkelig på ... nå ja la leseren dømme selv.

På sin side i debatten har NIVFO eller rettere kanskje - lederen K. Stenødegård, som har undertegnet de fleste innleggene - på sin side har han "seriøst hold" - "de fleste vitenskapsfolk" - anerkjente fagfolk" osv, mens "UFO-istene" og "naivistene", som han velger å kalle de med andre meninger om UFO-saken, - naturligvis er "indignerte" - "usaklige" og driver "forfalskning". NIVFO "informerer", - kommer med "motforestillinger" og "saklige argumenter", mens de med annet syn "forkynner", - "feilinformerer" og kommer med følelsesladete utfall".

Meget kunne sies om NIVFO, men jeg skal her bare uttrykke håpet om at man snart kan få lese mere om deres vitenskaplige institutts forskningsresultater (hvis mulig) og mindre om deres subjektive oppfatninger av ufologer.

UFO's lesere oppfordres til å skrive innlegg og artikler om UFO i avisene, men prøv å unngå å bli trukket ned på et lavt nivå i debatter - selv om det kan synes som om noen nettopp ønsker å holde saken der. Men den er viktigere enn som så. Skriv kort, konsist og verdig, - det er mitt personlige synspunkt.

Knut Aasheim.

De gåtefulle UFO'er

Tilrettelagt
av Hans Aass

Jeg har nå brukt svært meget tid på å lese gjennom ARGUS-presseklipp. Under stikkordet «UFO» abonnerer vi på utklipp fra alle landets aviser. Grunnen til at jeg fant frem alt dette materiale var et meget kjedelig innlegg av K. Stenødegård i Agderposten for den 10. januar i år. «Nå er det vår tur tenkte jeg», men jeg bestemte meg for ikke å reflektere på innlegget i det hele tatt. Men så kom det et nytt innlegg fra samme mann den 10. februar, og når også «UKE-speilet» nevner dette den 12. ds. som «en bitter strid», så må jeg få lov til å legge frem en ørliten beretning om «Riigets Tilstand» som en nødvendig oppklaring. I 1972 etablerte Kolbjørn Stenødegård en UFO-organisasjon som fikk navnet Norsk UFO Center (NUFOC) med hovedsete i Trondheim.

10. oktober 1972 startet Alf Thomassen her i Arendal en avdeling SØR av Norsk UFO Center. Vi var 15 medlemmer fra begynnelsen.

1. januar 1979 ble en helt ny UFO-organisasjon med hovedsete i Lillestrøm etablert. Navnet ble Riksorganisasjonen UFO Norge (RUFON), og de fleste var tidligere medlemmer av Norsk UFO Center, men som nå brøt ut i protest mot Kolbjørn Stenødegårds egenrådige ledelse (ifølge Akershus Arbeiderblad 5/1 1979).

3. april 1979 besluttet kongressen på et møte i Trondheim å opprette en komité på 5 medlemmer, som skulle være øverste myndighet i organisasjonen med Kolbjørn Stenødegård som daglig leder.

29. november 1980. «Toppmøte» på Vinstra. Etter at møtet hadde vart i en times tid, var det helt klart at et videre samarbeide med Kolbjørn Stenødegård og andre ledere i NUFOC, var en umulighet. Stridighetene gjaldt ikke UFO-saken eller noen av dens synspunkter.

20. januar 1981. Fra denne dato opphørte Sentraladministrasjonen (SA) i Trondheim. Norsk UFO Centers adresse var fra samme dato boks 14. 3133 Duken.

14. november 1981. Kongressen i Bergen besluttet å gå til en sammenslåing mellom Norsk UFO Center og Riksorganisasjonen UFO Norge. Begge disse organisasjoner skulle oppløses og den nye skulle hete UFO NORGE med en komité på seks medlemmer som øverste myndighet. Kontaktadressen er UFO NORGE, Boks 14. 3133 DUKEN. Fusjonen trådte i kraft den 1. januar 1982.

Så nå er vi atter gjenforenet med våre tidligere venner fra Lillestrøm, og det er en god følelse. Vi har meget opp organisasjonen ved å forlate det tidligere strenge mønster med alle slags stillingsinstruksjoner o.lign. Vi har ikke lenger medlemslister, noe som før skaffet oss alt for mye unødvendig kontorarbeid. De som abonnerer på vårt tidsskrift «UFO», og som har lyst til å delta på møter, og ellers arbeide mer aktivt, kan bare henvende seg til de lokale avdelingene. Adressen til den nærmeste avdeling finnes alltid i tidsskriftet.

Samtidig med sammenslåingen gikk fire mindre publikasjoner inn, til fordel for ett større tidsskrift — «UFO» — som trykkes i Bergen i A4 format på 40 sider fem ganger i året.

Det er nå kun en UFO-organisasjon i Norge, og vi har kun ett norsk UFO-tidsskrift. Forholdene ligger nå til rette for et effektivt samarbeide over hele landet når det gjelder inn-samling av UFO-observasjoner, utvekslinger av meninger og synspunkter gjennom tidsskriftet. «UKE-speilet» sier at det er vanskelig å holde en liten organisasjon sammen, fordi individualismen blir for sterk. Alle de data som er nevnt ovenfor, viser at dette er helt korrekt. Det nytter ikke å låse seg fast til en bestemt oppfatning, fordi INGEN VET HVA ET UFO ER. Følgelig er det da heller ingen som kan påstå

«UFO-Riigets» tilstand

at det eller det har rett. Vi har med andre ord hevet taket voldsomt i vår organisasjon, og UFO-NORGE har — som organisasjon — igjen bestemt teori om UFO'ene, og godtar at enhver har sine egne meninger, selv om disse kan gå langt inn i det okkulte verden. Det spennende er jo nettopp at ingen kan si at han eller hun har rett. Det er morsomt å lese von Dänikens bøker, det er morsomt å lese om Pyramidekraft, det er morsomt å lese om Bermuda-triangelen, ja, faktisk, så er det også artig å høre teorien om «Den hule jord» (noe jeg personlig synes er helt sprøtt, men det blir jo min sak).

Men hvor ble det av Kolbjørn Stenødegård? Jo, den kvelden på Vinstra, da bruddet var et faktum, lovet han oss at vi skulle nok få føle hvordan det blir å få ham som motstander, hvorpå han forlot møtet. Vi tok det ikke så høytidelig, men forsatte med dagsordenen. Senere har vi nok fått føle at han har programmert seg selv til å angripe alt det vi skriver i pressen, selv om vi kan skrive nøyaktig slik han selv lærte oss. Hans store kjepphest, var hans innbitte kamp mot det han kalte (Den etablerte vitenskap) og mot CIA. (Jfr. hans artikler i Agderposten 28/10, 29/10, 4/11, 11/11 og 21/11, alle i 1980.)

Når han nå skulle innlede denne private kampen mot sine tidligere medarbeidere, så mente han vel at han ville få størst effekt i angrepene dersom han kunne smykke seg med noe i retning av «vitenskap». Han er nå sjefen (selvfølgelig) for «Norsk Institutt for vitenskapelig forskning og

opplysning», og benytter nå de velkjente argumenter som han før kjempet mot. Ifølge hans innlegg i Agderposten den 10. februar, vil han ha seg frabedt å bli betraktet som en UFO-forening — og «takk for det». I hans øyne er nå alle UFO-tidsskrifter bare møl og noe han kaller «off-beat» litteratur, og alt er selvsagt villedende og fordummende. Presseklipp viser at mange ordklisjeer går igjen i hans innlegg i aviser nord for Dovre.

Han åpner sitt inntog på Sørlandet den 10. januar i år slik: «Den 27. og 28. desember får man under denne rubrikken (De gåtefulle UFO'er H. Aa.) noen karakteristiske eksempler på hvordan svært mange 'ufoister' informerer publikum i form av ørkesløse» spekulasjoner, ønsketenkning og tvilsomme opplysninger.»

Dette var ikke pent sagt, men jeg kan tilgi ham, dersom hans kontaktmann her nede ennå ikke har sendt ham også den tredje artikkelen fra den 29. desember. Den andre artikkelen (28/12) var nemlig ganske stygt amputert, men avisen fikk rettet det opp igjen allerede dagen etterpå. Det er bare så synd at Stenødegård har spilt seg selv ut over sidelinjen, men han må jo ha det verst selv, når han nå må ta i bruk argumenter som hans så sterkt kjempet mot tidligere. Argumentene er jo så velkjente at vi bryr oss ikke om dem, og de tilfellene om svindel som han fyller sine innlegg med, måtte jeg lett kunne supplere med en hel side i Agderposten. Men dette er jo alt sammen UFO'er, mens det er UFO'er som fortsatt er problemet. Dette vet Kolbjørn Stenødegård så utmerket godt, så han burde i grunnen slutte med denne leken. Både han og vi driver med et frivillig, ulønnet hobbyarbeid, og det er ikke morsomt lenger dersom det går ut på å slå hverandre i hodet med noe hardt.

Det er tydelig at det er min faste UFO-spalte i Agderposten som han vil nedvurdere, idet han — uten å nevne navn — bruker «Gåtefulle UFO'er» som overskrift i sine to innlegg. Under denne vignetten har jeg nå hatt ca. 50 artikler i Agderposten, og jeg ville ikke ha fortsatt dersom jeg hadde følt at de var interesseløse.

Ingen må tro, at jeg tror, at alle er enige i det jeg skriver. Det ville ikke være bra. Vi må ha problemer, vi må ha oppgaver som vi forsøker å løse. Jeg tenker så ofte på noe jeg hørte Carl Evang engang sa: «Hjernen skal drives, og den skal drives intenst.» Alle — og jeg mener alle — og da spesielt pensjonister slike som jeg — burde sørge for å få litt hjernegymnastikk. Krangel er selvsagt en form for hjernegymnastikk, men; burde vi ikke konsentrere oss om noe mer positivt? Ett er sikkert: Det er forskerne som forsøkte å finne svar på spørsmål — stadig nye spørsmål — som har vært en medvirkende årsak til menneskehetens utvikling, og skal vi la etter spørsmål og problemer, så har vi tusenvis av dem i UFO-saken, men svarene er foreløpig så få og så usikre, at vi behøver ikke å bli arbeidsløse.

A-S
YRÅET FOR AVISUTKLIPP
ENSBORGVN. 24/26 - OSLO
TLF. 20 46 75

Utklipp fra:

Agderposten

Arendal

(Se baksiden!)

-3. MAR 1983